

มาตรา ๒๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัย หรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (ทำไม่ต้องใช้ absolute majority)

การลงมติในการวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กระทำความผิดฐานร้ายผิดปกติหรือทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติมิชอบ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ กรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งห้ามเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด(ส่วนนี้ต้องเอาไว้) (นำไปปรับรวมกับร่าง ม. ๑๔/๔ แล้ว)

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ไม่มีประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่เหลืออยู่เลือกกรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แทน

ให้ผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แทนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับประธานกรรมการ ป.ป.ช. (ย้ายไปไว้ ร่าง ม. ๑๔/๓ )

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นมาให้ถ้อยคำปฏิบัติภารกิจหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ให้ถ้อยคำมาเพื่อประโยชน์ในการได้สวนตรวจสอบ สอดส่อง แสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือไต่สวน

(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อประโยชน์ในการได้สวนตรวจสอบ สอดส่อง แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐาน หรือไต่สวน เพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถานสถานที่ทำการหรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระ

อาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการ เพื่อตรวจสอบ คั่น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตรวจสอบ สอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถ ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐรัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนอำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การ ตรวจสอบ การสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน การไต่สวนหรือการ วินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๕) ดำเนินการจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนที่เป็นที่ยอมรับ แห่งวิชาชีพ (ให้เอกชนมาใช้อำนาจรัฐ??) ให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงินหรือธุรกรรมทางการเงิน รวมทั้งดำเนินคดีแพ่งที่อยู่ในเขตอำนาจของศาล ต่างประเทศเพื่อประโยชน์(ทำได้อย่างไร กฎหมายของต่างประเทศจะยอมหรือ)ในการติดตาม ทรัพย์สินคืน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (นำไปเขียนเป็นอีก มาตราว่าถ้าจะต้องติดตามทรัพย์สินก็อาจจ้างคนได้)

ให้พนักงานไต่สวนที่ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น มีหน้าที่และอำนาจตาม (๑) (๒) (๓) ด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

บรรดาข้อมูลที่ได้จากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน หรือส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของ รัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. จัดเก็บ รักษา และใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ต้องไม่เอาเผยแพร่) (ย้ายไปกำหนดไว้ในมาตรา ว่าด้วยการรักษาข้อมูล ร่าง ม. ๒๗ ว. ๑)

(ลองสอบถามวิธีปฏิบัติว่า ปปช.เริ่มต้นทำงานกันอย่างไร จะกำหนดขั้นตอนและ ระยะเวลาอย่างไร)

คำว่า “สอบสวนเบื้องต้น” ใช้คู่ขนานกับ ไต่สวน ใน รรณ.มีค่าเดียว คือ ไต่สวน และ ไต่สวนเบื้องต้น

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปราม การทุจริต ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบ การสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริง

และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการไต่สวน ระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ต้องให้ความช่วยเหลือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่ หน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีข้อเท็จจริง เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับผู้กระทำความผิดอันอยู่ใน หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีหนังสือแจ้งข้อมูลดังกล่าว ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้าดังต่อไปนี้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และ อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ ของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปรีกษาหารือร่วมกับหน่วยงานของ รัฐดังกล่าว เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเชิญ ประธานของคณะกรรมการตามกฎหมายที่มีหน่วยธุรการเป็นหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง มาร่วม ประชุมเพื่อหารือและกำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตาม แนวทางดังกล่าว (ไปดู องค์กรอิสระอื่นในเรื่องความร่วมมือและการส่งต่อกัน ว่าเขียนอย่างไร/ ปรับปรุงถ้อยคำจาก ร่าง ม. ๔/๒)

(ให้ปรับลักษณะการทำงานเหมือนกับการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรอิสระในร่าง ม. ๔/๒ โดยก่อนให้ความร่วมมือต้องได้ข้อมูลที่เพียงพอว่ามีการทุจริต อาจดูใน DSI หรือ ปปง.)

(๑) วิธีปฏิบัติระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษการ ดำเนินการเกี่ยวกับหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง การค้น หรือการปล่อย ชั่วคราว การตรวจสอบ การสอบสวน การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานไต่สวนการ ส่งมอบคดี และการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับคดีในระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจ เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต(ก้าวกายอำนาจของหน่วยงานอื่น และอาจไปไกล ถึงก้าวกายอำนาจตุลาการ)

(๒) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) การสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ การสอบสวนเบื้องต้น การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือไต่สวน (

เมื่อมีข้อบังคับตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตาม ข้อบังคับที่กำหนดนั้น ถ้าข้อบังคับดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ในระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ถือว่าการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวในส่วน ที่เกี่ยวข้องเป็นการดำเนินการของผู้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา หรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น (แปลว่าอะไร ต้องการอะไร จะออกข้อบังคับไปเปลี่ยนแปลงกฎหมายได้หรือ)

ให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรแก่กรณี โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดที่จำเป็นในการช่วยเหลือสนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ช่วยใครให้ทำอะไร)

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจอรรถาธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (แยกกันอยู่หลายมาตรา ดูว่าจะรวมกันได้อย่างไร)

(๑) ระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นและค่าตอบแทนของพยานบุคคลหรือผู้ซึ่งช่วยปฏิบัติหน้าที่ และเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๒) ระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบนตามมาตรา ๑๔๕ (ระวางเรื่องสินบนให้ตี)

(๓) ระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดค่าตอบแทนในการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด (กำลังคิดทำอะไร? จะเอาเงินไปเพิ่มให้ตำรวจอย่างไร)

(๔) ระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการจ้างที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือสำนักงานเอกชนที่เป็นที่ยอมรับแห่งวิชาชีพให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๔ (๕) ตัดออก เอาไปรวมไว้กับมาตราที่จะเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการจ้างผู้เชี่ยวชาญ

(๕) ระเบียบอื่น ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ควรกำหนดให้ออกได้เฉพาะที่กฎหมายระบุ)

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลซึ่งผู้ปฏิบัติงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด งาม จะเปิดเผยมีหน้าที่ในการรักษาบรรดาข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล หรือข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการ บรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ ไม่ว่าโดยการให้ถ้อยคำ คำชี้แจง เป็นหนังสือ บัญชี เอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ทั้งจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล หรือข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ รักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูลดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (ปรับและย้ายมาจาก ร่าง ม. ๒๔ ว. ท้าย) (เดิมมาตราอีกมาตราหนึ่ง ในลักษณะที่ว่าถ้า

ปรากฏว่ามีการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ ให้ ป.ช.ดำเนินการตรวจสอบเพื่อหาตัวผู้รับผิดชอบโดยเร็วให้แล้วเสร็จภายในหกเดือน ถ้าไม่ปรากฏตัวผู้เปิดเผย ให้ถือเป็นความบกพร่องของหัวหน้าหน่วยงานที่ดูแลหรือรักษาข้อมูลนั้น และให้ ป.ช.ลงโทษตามควรแก่กรณี)

การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้สาธารณชนทราบ ให้ดำเนินการดังนี้ (ย้ายมาจากข้อสังเกตในร่าง ม. ๕๖) เพื่อมิให้ถูกสังคมเข้าใจผิด ในขั้นรับคำร้อง หรือเริ่มกระบวนการสอบสวน หรือการเข้าร้องเรียน ต้องไม่เปิดเผยชื่อและคำร้องเรียน (มีโทษด้วย) แต่เมื่อสอบสวนแล้วเห็นว่ามีพยานหลักฐานพอสมควรที่เห็นว่ามีมูลเบื้องต้น (ก่อนชี้ว่าผิดหรือไม่) ให้เปิดเผยพฤติกรรมแห่งการกล่าวหาได้โดยยังไม่เปิดเผยชื่อ เมื่อชี้ว่ากรณีมีมูลจะเปิดเผยชื่อก็ได้ แต่ต้องไม่เปิดเผยชื่อ ที่อยู่ พยาน หรือรายละเอียดอะไรที่จะทำให้รู้ว่าพยานคือใครแล้วมีโทษด้วย)

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และคำกล่าวหา

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นหรือไต่สวนแล้วมีพยานหลักฐานพอสมควร ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาวินิจฉัย ให้เปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะพฤติการณ์ที่มีการกล่าวหาว่ากระทำความผิด แต่มิให้เปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์การกระทำความผิด ให้สามารถเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหาได้

ในการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคสอง ห้ามกรรมการ เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ปฏิบัติงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายงานเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว

ให้ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาสารพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ให้สาธารณชนทราบ จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณาและมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารลับของทางราชการ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่สุด? (ควรกำหนดกรอบในการเปิดเผย ควรกำหนดด้วยหรือไม่ว่าในระหว่างสอบสวน ป.ช.ต้องไม่เปิดเผยผลการดำเนินการจนกว่าจะแล้วเสร็จ หรือพยานหลักฐาน)

จบบทที่ ๒๓ ส.ค.๖๐

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจประกาศกำหนดมูลค่าการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด หรือ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ในการทำธุรกรรมทางการเงินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย